Desenvolupament infantil i salut pública

written by Blanca Febré | 11 d'April de 2024

El paper fonamental de les relacions i l'entorn

En l'actualitat, som cada vegada més conscients que **les relacions entre persones adultes i infància, les interaccions que es produïxen, així com les experiències primerenques i les exposicions ambientals, són elements essencials que influïxen en el benestar infantil**. Este coneixement dirigit a millorar l'aprenentatge primerenc, la nutrició i la salut infantil hauria de donar forma a les polítiques i programes de tot el món i així preparar millor a tots els xiquets i xiquetes per a l'èxit escolar i per a una vida millor.

La ciència és molt clara en este sentit: les condicions i entorns en els quals es desenvolupa la infància afecten no sols la seua salut al llarg de la vida, sinó també als seus assoliments educatius. L'article "***Health and Learning Are Deeply Interconnected in the Body: An Action Guide for Policymakers***", del centre de desenvolupament infantil de Harvard, ens oferix tres missatges que resulta essencial entendre a l'hora de dur a terme polítiques que milloren la

vida dels xiquets i xiquetes.

1. Una de les claus és entendre la **interconnexió de tots els sistemes del cos, els quals s'adapten a l'entorn**. Les experiències i condicions durant l'embaràs i els primers anys de vida tenen un impacte durador en la salut i el desenvolupament de la infància. Això implica la necessitat de donar suport a les famílies i fomentar les relacions afectives basades en l'amor i la responsabilitat i així establir les bases per al desenvolupament emocional futur, la preparació per a l'escola i l'aprenentatge, i que això conduïsca els xiquets i xiquetes cap a una vida d'excel·lent salut física i mental.
2. Una altra de les claus està a entendre que **l'estrés excessiu o l'exposició a diferents tipus de tòxics durant l'embaràs poden afectar els sistemes biològics**, augmentant el risc de malalties cròniques en l'edat adulta si parlem de salut, o a problemes d'aprenentatge que no permeten l'èxit educatiu, si parlem d'educació.
3. En tercer lloc, també se cita l**a inflamació, com a resposta a l'estrés**. Esta pot tindre efectes perjudicials a llarg termini en el benestar físic i mental de la infància exposada a entorns adversos. Reduir l'estrés continu, provinent de la pobresa, el racisme o la inseguretat alimentària, pot millorar la vida de moltes persones i disminuir la necessitat de tractaments costosos per a diverses afeccions de salut.

Per a abordar estos desafiaments, des d'una perspectiva educativa, es proposen tres principis basats en la ciència: **fomentar relacions de qualitat, reduir fonts d'estrés i fomentar habilitats essencials** que permeten a les persones adultes establir i aconseguir metes, gestionar emocions i

establir rutines familiars saludables. Estes accions no sols beneficien el desenvolupament integral de la infància, sinó que també influïxen positivament en el seu rendiment acadèmic i la seua capacitat per a aprendre. Oferir-los entorns dialògics plens d'interaccions de qualitat i un entorn amorós i segur, des de la primera infància, afavorirà l'èxit educatiu i la salut física i mental.

És fonamental enfortir les xarxes comunitàries de servicis, l'atenció primària de salut i els programes d'atenció precoç per a les famílies, adaptats a les característiques culturals i lingüístiques locals. A més, es necessita un enfocament global per a abordar desigualtats estructurals que dificulten l'accés a l'educació de qualitat, atenció mèdica, habitatge i ocupació.

En resum, la ciència ens proporciona un marc clar per a millorar el benestar infantil i, per tant, la salut i l'aprenentatge al llarg de la vida. És crucial que les polítiques i programes públics es basen en evidències d'impacte social, com són estes, per a construir un futur més saludable i prometedor per a les pròximes generacions.

[Imatge: Freepik]